

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 5 d'abril de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 7 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 73. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

(Inoïble) ... gràcies als mitjans gràfics, gràcies pel seu treball.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 98.110, 98.118, 98.158 i 98.121)

El senyor president:

Senyories, anem a continuar el nostre treball, la sessió de ple número 73 de la present legislatura, i anem a continuar amb la sessió de control, la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès.

Coneixen vostés el procediment i, per tant, sense més dilacions li done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig.

Quan vosté vullga, senyoria.

Senyories, escoltarem en silenci la intervenció de la síndica del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies.

Bien, buenos días.

Molt honorable president de La Generalitat, vicepresidenta, consellers.

En primer lugar, permítanme que hoy les dé la enhorabuena a los valencianos porque esta semana hemos conocido cuatro hechos que creo que son muy importantes para los valencianos.

En primer lugar, el Gobierno de España, de Mariano Rajoy, va a invertir 800 millones de euros en la comunidad *(aplaudiments)*, un 23% más en infraestructuras esenciales.

En segundo lugar, 626.200 pensionistas valencianos verán en el 2018 incrementada su pensión mínima con un impacto de 365 millones de euros.

En tercer lugar, 77.000 nuevos afiliados a la seguridad social, y 37.000 valencianos que han dejado las listas del paro en el

último año en la Comunidad Valenciana gracias a la reforma laboral del Partido Popular, esa que todos ustedes se quieren cargar. *(Aplaudiments)*

Y en cuarto lugar, el gobierno, la comisión técnica aprueba un trasvase del Tajo-Segura gracias a un acuerdo histórico de cinco comunidades del gobierno del Partido Popular.

Inversiones, pensiones, empleo, agua, cuatro grandes problemas de un gobierno que se ocupa y preocupa de los ciudadanos.

Mire, cuatro buenas noticias que son muy distintas de las que protagoniza su gobierno, el del *Titanic*, el del *botànic*, y no, no me voy a referir a lo que todos ustedes piensan.

Mire, presidente, si hoy me dejara llevar, mi grupo y yo, por los instintos, por el odio, hoy estaríamos hablando de lo que todos ustedes piensan que vamos a hablar. Pero no, hoy nos ocupa y nos preocupan los problemas de los cinco millones de valencianos.

Porque, presidente, habremos cometido errores pero ha sido duro, ¡muy duro!, se lo digo, desde el punto de vista político pero sobre todo, presidente, muy duro desde el punto de vista personal. Y no lo vamos a hacer igual que ustedes, ¡no!

Como usted tiene la obligación de contestarme y lleva cinco ocasiones que no me contesta, le vuelvo a decir qué va a hacer para que este año no dejen de ejecutarse –como el año pasado dejó usted de ejecutar– 2.555 millones de euros.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

President, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Molt bon dia a totes i a tots.

Senyories.

Senyora Bonig, vosté parla en la seua pregunta de compliment, i vullc començar esta intervenció mostrant el més absurd, absurd plantejament que fa el Partit Popular, el govern del senyor Rajoy quan incomplix el pacte més important que en estos moments té la societat, que no és altre que el pacte contra la violència de gènere. *(Aplaudiments)*

Parla vosté que ha sigut una gran notícia els pressupostos, els pressupostos han sigut una bona notícia. No sé per a qui han sigut una bona notícia. Els pressupostos havien de recollir els 200 milions de lluita contra la violència de gènere i

no els recullen. La Generalitat, tanmateix, complirà amb el seu pacte i complirà també amb allò que no li pertoque. Però ¿vostés han entès alguna cosa del que va passar en este país el 8 de març? ¿Han entès alguna cosa?

Mire, senyora Bonig, el pressupost executat –i li ho he dit totes les vegades–, reiteradament li he dit que el 95% s'ha executat este any, el 95%, però a vosté això li és igual.

Esta setmana sí que hem aconseguit una bona notícia, i jo compartisc amb vosté eixa bona notícia, que ha estat el millor març en la sèrie històrica respecte a l'ocupació. ¡El millor març! I això ha sigut, evidentment, gràcies sobretot als empresaris i als treballadors valencians. ¡A aixos ha sigut! Però, a més, també ha sigut per a aquells que posem un escenari favorable a la inversió (*veus*), efectivament, sí, sí. Perquè, ¿saben el que deien vostés en la campanya electoral? Que si n'hi havia un govern progressista a la Comunitat Valenciana açò seria el desastre, i ara n'hi ha 190.000 persones més treballant que quan vostés governaven. (*Aplaudiments*)

Però, després, en eixe plantejament de les bones notícies d'alguna manera implicant el pressupost, el que hem vist és una altra vegada açò. ¿Sap el que és? (*Veus*) Açò, sí, sí. No, és que és aixina, realment és aixina, és que estan augmentant, és que és aixina. ¿Sap per què? Perquè ja mos deu des del govern del senyor Rajoy, des que està governat ja mos deu 2.665 milions d'euros en inversions (*aplaudiments*), que no fan, que estan, evidentment estan atacant el que és la capacitat! del nostre país, estan acabant amb la possibilitat del nostre creixement econòmic. Ho ha dit el BBVA fa poc, sols ens inversions mig punt del PIB vostés mos estan traent.

Per tant, ¿com es pot estar avui feliços davant d'un pressupost que continua marginant absolutament als valencians?

Jo els dic una cosa ben clara a vostés i als companys i amics de Ciutadans: per lleialtat als valencians, facen el favor d'esmenar este pressupost i facen el favor, d'una vegada per totes, de servir a l'interés general d'esta comunitat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig, té vosté la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Mire, presidente, por lealtad apruebe usted estos presupuestos que mejoran a los pensionistas valencianos, que invierten en la Comunidad Valenciana, en el corredor mediterráneo (*aplaudiments*), y en la A-7, colabore, que crean empleo, y que traen agua del Tajo al Segura, a Murcia y a Valencia, y a la Comunidad Valenciana.

Pero, mire, presidente, hoy sabemos que el verdadero pacto del *botànic* no se firmó en el 2015, lo firmaron ustedes en el 2006, el pacto en B, el del *botànic* (*veus*), sí. Y le voy a decir varias cosas.

Hay muchas cosas que nos diferencian entre el Partido Popular y ustedes porque, mire, para nosotros la presunción de inocencia es de ida y vuelta; nosotros no distinguimos entre partidos, ni creencias políticas, ni adhesiones políticas. Nosotros respetamos la presunción de inocencia siempre y para todos, presidente. Nosotros respetamos la actuación de la justicia, de jueces, de fiscales, de policía. Nosotros respetamos el secreto del sumario.

Mire, presidente, lo que sí que le vamos a pedir es coherencia, lo que usted nos ha pedido, lo que los valencianos, los votantes y militantes honrados de su partido pero también los de mi partido, los cinco millones de valencianos le piden a usted y a su gobierno, lo que usted ha dicho: coherencia, por esa reputación, por esa herencia reputacional que usted tanto ha hablado.

Y, mire, presidente, desde el total y absoluto respeto a la presunción de inocencia, a la actuación de los jueces y tribunales, quiero que hoy me conteste aquí, en esta tribuna que es en la sede, en el parlamento valenciano, de todos los valencianos, ¿piensa usted exigir las mismas responsabilidades políticas que le exigía a otros grupos en casos similares?

En segundo lugar, decía el síndico, el señor Mata, que cuando a uno le pillan en todas estas cuestiones lo que tiene que hacer es dimitir y marcharse a casa. Si se confirma lo que está apareciendo en los medios de comunicación, si se confirma, ¿hará usted lo mismo? ¿Aplicará usted lo que dijo su síndico?

En tercer lugar, señor presidente, ¿ha hablado usted con el señor Orengo, con el señor Tiller, con el señor Pepe Cataluña? ¿Qué le han dicho?

Mire, señor presidente, si al final va a ser transparente la investigación que ustedes han abierto, si al final se confirma todo esto, presidente, ¿devolverán la subvención electoral que han recibido todos los grupos como han exigido al Partido Popular?

Mire, señor presidente, ¿puede usted afirmar que todo lo que está saliendo de su partido y de otros partidos, de su partido concretamente, es verdad o es mentira?

Y, finalmente, presidente, si se demuestra, después de todo un proceso judicial y de investigación, que estas acusaciones y estas informaciones son ciertas, ¿va a asumir usted responsabilidades políticas? (*Aplaudiments*) Porque las judiciales las decidirán los tribunales pero las políticas –como ustedes dicen– se sustancian aquí.

Presidente, nos ocupan y nos preocupan los problemas de los valencianos, por eso seguiremos ocupándonos y preocupándonos por los problemas: el desempleo, las listas de espera en sanidad, y la educación, la libertad de los padres a la hora de elegir.

Pero, por último –acabo–,...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...sí a la pérdida de confianza de sus altos cargos finalmente se le une la falta de apoyos parlamentarios, ¿cómo piensa, presidente, acabar la legislatura? Como verbalizó hace unas semanas,...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...¿disolverá las Cortes y convocará nuevas elecciones autonómicas? (Aplaudiments)

El senyor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Muchas gracias, presidente.

El senyor president:

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig.

Vostés volen instaurar en l'atmosfera col·lectiva allò que tots els polítics són igual perquè saben –com el boxejador que està al KO– que necessiten agarrar-se al contrincant.

Mire, no som iguals perquè no reaccionem igual, perquè no actuem igual. (Veus) ¡No!

El senyor president:

Senyories, ¡per favor!

El senyor president del Consell:

Mire, davant les informacions periodístiques aparegudes d'una campanya de fa onze anys, primer, respecte al dret a

la informació dels ciutadans, hem contestat des del primer moment, des del minut 1, a totes les preguntes que ens han plantejat, hem estat permanentment davant dels mitjans de comunicació, no hem fet allò del plasma, no hem fet allò d'un president (*aplaudiments*) d'esta comunitat que va estar ¡any! sense fer una roda de premsa, hem fet el contrari; dret a la informació.

Segon element, tampoc hem carregat contra els jutges, ni contra la policia, ni hem acusat els periodistes. Vostés (*veus*), no, ¡faltaría más! Doncs, ¡sí és el que vau fer! ¡Sí fins que vau acabar amb Garzón no vau parar! ¡Si va ser terrible! ¡La policía de Rubalcaba! ¿No ho recorden? ¡Van atacar els periodistes!, a tots, ¡sempre! Eixa és la seua actitud.

Tercer, hem recolzat des del primer moment la iniciativa de Ciutadans de fer una comissió d'investigació des del primer moment; vostés han estat sempre entrebantant totes les comissions d'investigació. (*Aplaudiments*)

I quart, els partits que conformen el Consell hem encetat investigacions internes que farem públiques, que seran transparents perquè volem saber la veritat del que va passar, i li assegure que si n'hi ha responsabilitats polítiques derivades s'assumiran, ¡clar que sí!, ¡faltaría más!, perquè ho hem fet. Mire, jo ho he fet, ara, com a líder del meu partit, quan n'hi ha hagut eixa situació, perquè som tan radicalment diferents que nosaltres estem sempre al costat de la regeneració democràtica (*veus*), i vostés estan en els que han produït la desfeta democràtica. (*Aplaudiments*)

Mire, senyora Bonig, este govern té la voluntat, té la voluntat de complir absolutament el discurs d'investidura i el pacte, i per això, efectivament, este any va a ser un any decisiu. Ens falta el 25% de la legislatura, però li dic una cosa: si fóra per raons partidistes, demà convocaria eleccions.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Rubén Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Molt honorable president.

Sé que le interesan las inversiones que vienen a esta comunidad, como no puede ser de otra forma, pero le puedo asegurar que hoy las inversiones a esta comunidad vienen limpias; con el gobierno socialista se desviaba dinero. (*Se sent una veu que diu: «Sí, sí.»*) (*Aplaudiments*)

No obstante, le quiero decir que mi síndica le ha hecho una serie de preguntas y su silencio cómplice ha sido la respuesta. Se lo resumiré en una: ¿puede asegurar que su partido nunca se financió en B?

Usted dijo que esto –y lo ha dicho hoy– era algo de hace una década. La misma década que usted, compañeros de escaño, de gobierno, y su asesor Orengo, compartían listas contaminadas. Pero no se preocupe, hablemos del hoy.

Mientras acaban con las concesiones sanitarias, la señora Montón inauguraba hospitales privados. ¿Le suena lmed? No. Parece ser que no le suena. ¿Le suena Hospimar 2000, la matriz? Sí, esa quizá le suena más. Hospimar 2000 es una de las empresas que aparece como financiadora de las campañas socialistas.

Usted, como presidente, mientras con una mano..., mientras con una mano acababa con las concesiones; con la otra, la daba a empresas privadas.

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Y, por tanto, yo le pregunto: ¿va a seguir privatizando la sanidad con empresas que aparecen financiadoras de las campañas socialistas?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà..., li contestarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

I demane el mateix silenci i respecte que han tingut tots els oradors.

Senyor...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president...

El senyor president:

Un segon, senyor..., un segon, senyor conseller.

Té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyories, són tants anys de no distingir entre allò privat i allò públic, entre capficar-se en els negocis per a fer de la

sanitat..., que encara no saben distingir entre el que és la sanitat privada i la sanitat pública amb concessió.

I nosaltres creguem que la preeminència és la sanitària pública, i volem revertir al sector públic perquè és el que exigeix i dóna la democràcia autèntica d'ús dels serveis públics. I que hi hasca sector privat, que amb els seus diners, i no amb els diners del contribuent, faja el que vullga... Escolte, ací estem en una activitat... (*veus*)

El senyor president:

¡Senyor Zaplana!

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...de mercat. Però no amb els diners, senyories, amb els diners del contribuent.

Amb els diners del contribuent s'intenta fer un dret democràtic universal per a tots sense que siga negoci. El negoci que el facen amb les seues empreses privades, però no amb els diners del contribuent.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Escoltarem amb silenci la portaveu adjunta, diputada Eva Ortiz. Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Ortiz Vilella:

Muchas gracias, señor presidente.

Ya veremos, señor Soler. Tiempo al tiempo.

Señora Oltra, ante las investigaciones que apuntan a una trama de financiación ilegal del PSPV y de Bloc-Compromís, usted ha declarado que iba a pedir explicaciones como si con usted no fuera la cosa.

Parece que se le ha olvidado un pequeño detalle. Fíjese, diario oficial, 25 de abril del 2007 –aquí lo tiene–, elecciones a las Cortes Valencianas 2007 –el año en que se investiga la trama de facturas falsas y la financiación ilegal del PSPV y de Bloc-Compromís pel País Valencià–: candidato número 2, Enric Xavier Morera Català; candidato número 3, Mónica Oltra Jarque –además, creo que usted fue la representante ante la junta electoral en esas elecciones.

Señora Oltra, usted no tiene que pedir explicaciones. Usted tiene que dar ya explicaciones, (*aplaudiments*) porque formó parte de la coalición que pagó con dinero en B gastos electorales mediante facturas falsas. Su partido fue dopado en

las elecciones 2007-2008 que por el momento sepamos, aunque, como dicen en Orihuela, todo se andará, señorías.

Aquí hay correos del jefe de gabinete del señor Morera, el señor Lluismi. Y también tenemos hoy en el diario *El Mundo* la contabilidad que parece que no encuentran en Bloc-Compromís. Habla el diario *El Mundo* de más de setecientos mil euros –los de las lecciones de moral y de ética, quiero recordarlo también–. ¿Va a asumir y van a asumir responsabilidades políticas? ¿Cuáles? ¿Cuándo? Si es posible, antes del siglo que viene.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell. Té vosté la paraula.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora diputada, vosté ha fet una sèrie d'asseveracions que sap vosté que són falses. I, a més, són tan fàcilment desmuntables com que vosté sap d'allò publicat que no està sota investigació la campanya electoral del 2007 –de les eleccions autonòmiques– d'eixa coalició que vosté ha fet referència. Aleshores... (*Veus*) No, jo no m'he llegit el sumari, perquè el sumari està declarat sota secret. Igual que vosté tampoc s'ha llegit el sumari. Jo el que m'he llegit és el que s'ha publicat.

En tot cas, mire, la diferència entre vostés i nosaltres ja l'ha explicada el president. Este govern va a defensar amb unghes i dents la regeneració democràtica –que és el segon eix del pacte del botànic–, la transparència, el bon govern i les bones pràctiques. I per això ens hem situat com a govern a l'avantguarda d'Espanya en mesures de transparència i de bon govern.

Nosaltres, a diferència de vostés, reaccionem enfront de la corrupció amb tolerància zero. (*Remors*) Vostés reaccionen enfront de la corrupció amb més corrupció. Eixa és la diferència entre partits indecents i partits que no tenen res a amagar i que assumiran..., (*veus*) i que assumiran... (*veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor..., senyories.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...que assumiran les responsabilitats polítiques que se'n deriven. No tinguen vostés cap dubte: contundència total i tolerància zero a la corrupció. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Passem seguidament, senyories, a la següent pregunta de control, que formula el síndic del Grup Compromís.

I demane silenci per a escoltar la pregunta de control que formula el síndic Fran Ferri en nom del Grup Compromís.

Un segon, senyor Ferri. (*Veus*) Un segon... Un segon, senyor Ferri.

Senyories, escoltarem amb silenci el senyor Ferri.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

M'agradaria començar la meua intervenció mostrant la meua solidaritat amb Hervé Falciani i mostrant un no, dient un no rotund. (*Aplaudiments*)

Els nostres pensionistes, els nostres joves, els nostres científics, els nostres majors, els nostres dependents, els nostres treballadors, els nostres autònoms no es mereixen l'estafa de l'estampeta que són els pressupostos generals de l'estat que ha presentat el govern de Mariano Rajoy amb companyia de Ciudadanos. (*Aplaudiments*) No ens mereixem això els valencians i les valencianes.

Senyor president, en esta ocasió m'agradaria preguntar-li sobre la valoració que fa el Consell de la recuperació per a la gestió pública de l'hospital i l'àrea de salut de la Ribera per part de La Generalitat.

Volem parlar de la recuperació de la sanitat pública al cent per cent per a més de 250.000 valencians i valencianes de la Ribera Alta i la Ribera Baixa. I és que diumenge no només vam complir un compromís adquirit amb la ciutadania, no només vam complir una promesa electoral. Diumenge passat vàrem viure un moment històric: els valencians i les valencianes vàrem demostrar que no està escrit en cap lloc que cada vegada han d'haver-hi més privatitzacions i menys serveis públics. Vàrem demostrar que no és destí històric que la nostra salut acabe en mans de grans empreses. Vàrem demostrar que podem canviar el sentit de la història i recuperar els drets que un dia la drete d'este territori va decidir subhastar al millor o pitjor postor.

Algú pot pensar que exagere quan dic que vam viure un moment històric. Crec sincerament que em quede curt quan parle de moment històric. Perquè no es tracta simplement d'un canvi de tipus de gestió. No es tracta de canviar una modalitat administrativa o un règim de prestació de servei. Parlem d'una cosa més profunda. Parlem de canviar el paradigma i la filosofia de tota una àrea de salut.

Personalment em cridava molt l'atenció quan els defensors de la privatització utilitzaven suposades dades d'estalvi i d'eficiència, per exemple, a través del personal.